

Ένα καταφύγιο, μια αγάπη και μια παρεξήγηση

Μυθιστόρημα για τη γυναίκα που κάνει τα πάντα με πάθος και πείσμα

Η Καρολίνα Μέρμηγκα έχει μεταφράσει Χένρι Τζέιμς, Φραντς Κάφκα, Φ. Σ. Φιτζέραλντ κ.ά. κι έχει εκδώσει δύο συλλογές διηγημάτων.

Του Γιώργου Σ. Κουλουβάρη
gkoul@naftemporiki.gr

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ,
«Ο κήπος της Αμαλίας»,
εκδόσεις Πατάκη

1837, Πειραιάς. Ο εικοσιδυάχρονος βασιλιάς Όθωνας επιστρέφει στη χώρα νιόπαντρος. «Κατά μήκος των δρόμων την περιμένουν. Με πρόσωπα στραμμένα, με μάτια περίεργα, στημένοι από το πρωί στους σκοτισμένους και λασπωμένους δρόμους για να τη δουν: την καινούρια τους βασίλισσα. Αποβιβάζεται δίπλα στον φουστανελοφόρο σύζυγό της, περπατάει πάνω στα απλωμένα κλαδιά ελιάς που είναι ό,τι χειρότερο για το μακρύ της φουστάνι - σκοντάφτει, την πιάνουν, γελάει. Γελάει. Φοράει λευκή μεταξωτή εσάρπα κι ένα μεγάλο άσπρο καπέλο, που κάτω απ' αυτό το φως αστράφτει από μακριά. Η υποδοχή είναι λαμπρότατη. Η δημοτική αρχή του Πειραιά έχει στήσει αφίδα, οι συγκεντρωμένοι υπήκοοι ζητωκραυγάζουν, ο δήμαρχος εκφωνεί συγχαρητήρια ομιλία και μετά το ζεύγος παίρνει τον δρόμο προς την πόλη των Αθηνών εν μέσω πομπής και στρατιωτικής παράταξης. [...]

Η πομπή περνά τώρα τον Ελαιώνα κι αρχίζουν οι κανονιοβολισμοί. Εκεί όπου αρχίζει η πρωτεύουσα ο αρχιερέας και η δημοτική αρχή των Αθηναίων υποδέχεται το ζεύγος με προσφωνήσεις, και το πλήθος, που περιμένει τόσες ώρες υπομονετικά γύρω από την αφίδα, ξεσπά σε επευφημίες: «Ζήτω ο βασιλιάς!» «Ζήτω το σύνταγμα!» (Ζήτω το σύνταγμα;) Η νέα βασίλισσα ανοιγοκλείνει τα μάτια της μαγεμένη. Δεν καταλαβαίνει τις λέξεις, αλλά καταλαβαίνει τον ενθουσιασμό. Όλα μοιάζουν πλασμένα από τα υλικά των παιδικών της παραμυθιών και των εφηβικών της ηρώων, από τα όνειρα και τις εικόνες αυτού που νομίζει και θέλει γνώριμο: Η κλασική Ελλάδα αυτό δεν είναι; Και τώρα που με το Συνέδριο της Βιέννης επανήλθε η τάξη κι η ασφάλεια, τώρα που

«Ο Βασιλικός κήπος με την Ακρόπολη και τον λόφο του Φιλοπάππου» (1901), λάδι σε μουσαμά, 65 x 80 εκ. [Γεώργιος Ιακωβίδης (1853 - 1932), Συλλογή Ιδρύματος Ε. Κουτλίδη, Εθνική Πινακοθήκη].

«Ο κήπος της Αμαλίας» είναι το πέμπτο μυθιστόρημα της Καρολίνας Μέρμηγκα.

■ «Κρύβομαι στον κήπο μου και κοιτάζω τις κορυφές των δέντρων - πόσο ψηλά φτάνουν πια. Θα 'ρθει μια μέρα ίσως που θα γίνει "εθνικός"; Μακάρι».

πέρασε η εποχή του τρομερού μπαμπούλα, του Ναπολέοντα δηλαδή, τον οποίο πολέμησε κι ο αγγελικός της πατέρας, όλοι αναζητούν και πάλι την πατρική φροντίδα ενός ηγεμόνα. Γι' αυτό και έτσι, πατρικά κι αφοσιωμένα, ο Όθωνάς της κι αυτή θ' αγαπούν

και θα φροντίζουν τον όμορφο αυτόν λαό - όπως τους το ζήτησαν και όπως το περιμένουν. Ναι, έτσι ξεκινά αυτή η ιστορία και έτσι θα τελειώσει. Με μια αγάπη και μια παρεξήγηση».

Η πρώτη βασίλισσα της Ελλάδας λέγεται Αμαλία και είναι μια δεκαεπταχρονη Γερμανίδα δούκισσα. Μοναδικό της χρέος και αποστολή, να φέρει στον κόσμο έναν διάδοχο.

Η Αμαλία τα κάνει όλα με πάθος και πείσμα. Αγαπά τον άντρα της, την Ελλάδα και τον παράξενο στα μάτια της λαό της. Εξοικειώνεται με πολλά βιώματα της εντυπωσιακής αντιφάσεις μιας χώρας που ψάχνει την ταυτότητά της, αλλά υπάρχουν και πράγματα που δεν θα τα καταλάβει ποτέ.

Γνωρίζει από κοντά τους μικρούς και μεγάλους πρωταγωνιστές του Αγώνα και της πολιτικής του 19ου αιώνα και αναμιγνύεται ενεργά στη διοίκηση του νέου κράτους.

Αντέχει σωματικά βασανιστήρια για την ατεκνία της και αντιστέκεται στις προσβολές, αντιστέκεται όμως και στα συναρπαστικά νέα ρεύματα δημοκρατίας που φυσούν ολόγυρά της. Καταφύγιό της, το μοναδικό πράγμα που μεγάλωσε με τα χέρια της, ο κήπος της, που έμελλε να γίνει μια μέρα εθνικός.

[SID: 2160077]